NN 90/2019 (25.9.2019.), Odluka o donošenju Programa kontrole onečišćenja zraka za razdoblje od 2020. do 2029. godine

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

1786

Na temelju članka 31. stavka 2. Zakona o Vladi Republike Hrvatske (»Narodne novine«, br. 150/11, 119/14, 93/16 i 116/18) i članka 19. Uredbe o nacionalnim obvezama smanjenja emisija određenih onečišćujućih tvari u zraku u Republici Hrvatskoj (»Narodne novine«, broj 76/18), Vlada Republike Hrvatske je na sjednici održanoj 19. rujna 2019. godine donijela

ODLUKU

O DONOŠENJU PROGRAMA KONTROLE ONEČIŠĆENJA ZRAKA ZA RAZDOBLJE OD 2020. DO 2029. GODINE

I.

Donosi se Program kontrole onečišćenja zraka za razdoblje od 2020. do 2029. godine (u daljenjem tekstu: Program), u tekstu koji je Vladi Repubilke Hrvatske dostavilo Ministarstvo zaštite okoliša i energetike aktom, klase: 351-01/19-09/64, urbroja: 517-04-2-19-29, od 3. rujna 2019. godine.

Program se nalazi u prilogu ove Odluke i njezin je sastavni dio.

II.

Zadužuje se Ministarstvo zaštite okoliša i energetike da Program objavi na svojim mrežnim stranicama.

III.

Zadužuje se Ministarstvo zaštite okoliša i energetike da o ovoj Odluci izvijesti nadležna tijela, nositelje provedbe Programa.

IV.

Ova Odluka stupa na snagu danom donošenja, a objavit će se u »Narodnim novinama«.

Klasa: 022-03/19-04/335
Urbroj: 50301-25/05-19-3
Zagreb, 19. rujna 2019.

Predsjednik
mr. sc. Andrej Plenković, v. r.

PROGRAM KONTROLE ONEČIŠĆENJA ZRAKA ZA RAZDOBLJE OD 2020. DO 2029. GODINE

1. NAPOMENA

Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o ustrojstvu i djelokrugu ministarstava i drugih središnjih tijela državne uprave (»Narodne novine«, broj 116/18) i Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti okoliša (»Narodne novine«, broj 118/18) ukinuta je Hrvatska agencija za okoliš i prirodu te su stručno-analitičke poslove zaštite prirode i zaštite okoliša te prikupljanja i objedinjava podatke i informacije o okolišu i prirodi radi osiguravanja i praćenja provedbe politike zaštite okoliša i održivog razvitka dani u nadležnost Ministarstva zaštite okoliša i energetike.

2. UVOD

S ciljem ispunjavanja obveza smanjenja emisija onečišćujućih tvari u zraku za sumporov dioksid (SO_2), dušikove okside (NO_x), nemetanske hlapive organske spojeve (NMHOS), amonijak (NH_3) i sitne lebdeće čestice ($PM_{2,5}$) za razdoblje od 2020. do 2029. godine te od 2030. godine nadalje i doprinosa ostvarivanja ciljeva ograničavanja antropogenih emisija određenih onečišćujućih tvari u zraku, kako bi se ostvario napredak u postizanju razina kvalitete zraka koje ne dovode do značajnih negativnih učinaka i rizika za ljudsko zdravlje i okoliš, izrađen je Program kontrole onečišćenja zraka za razdoblje

od 2020. do 2029. godine (u daljnjem tekstu: Program) u skladu s člankom 20. Uredbe o nacionalnim obvezama smanjenja emisija određenih onečišćujućih tvari u zraku u Republici Hrvatskoj (»Narodne novine«, broj 76/18) (u daljnjem tekstu: Uredba NEC) i Smjernicama za izradu i provedbu nacionalnih programa kontrole onečišćenja zraka država članica koje je dala Europska komisija.

Za izradu Programa korišteni su raspoloživi izvori podatka navedeni u poglavlju 1.3. Struktura dokumenta, a kombinirne su smjernice i Format Europske komisije za izradu i provedbu nacionalnih programa kontrole onečišćenja zraka (u daljnjem tekstu: Format). Format Programa definiran je Provedbenom odlukom za određivanje formata nacionalnih programa kontrole onečišćenja zraka[1](Provedbena odluka Komisije (EU) 2018/1522 od 11. listopada 2018. o utvrđivanju zajedničkog formata nacionalnih programa kontrole onečišćenja zraka u skladu s NEC Direktivom) (u daljnjem tekstu: Provedbena odluka PKOZ), koju je Europska komisija donijela prema članku 6. (10) Direktive (EU) 2016/2284 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. prosinca 2016. o smanjenju nacionalnih emisija određenih atmosferskih onečišćujućih tvari, o izmjeni Direktive 2003/35/EZ i stavljanju izvan snage Direktive 2001/81/EZ (u daljnjem tekstu: NEC Direktiva). Sukladno članku 2. Provedbene odluke PKOZ, države članice obavezne su koristiti zajednički Format kada izvješćuju o nacionalniom programu kontrole onečišćenja zraka Komisiju u skladu s člankom 10. stavkom 1. NEC Direktive.

Program sadrži više informacija radi boljeg razumijevanja teme i ispunjavanja ugovornih obveza te u numeraciji sadržajnih poglavlja ne prati Format. Tablice Formata dio su sadržajnih poglavlja Programa (poglavlje 1.4.), a zadržan je i njihov originalni broj koji predstavlja pojedino poglavlje obveznog Formata radi lakšeg snalaženja. S obzirom na navedeno, na početku svakog poglavlja navodi se i numeracija odgovarajućeg poglavlja Formata. Potrebno je istaknuti da sve tablice Formata nisu obvezne te ih država proizvoljno može popuniti ako ima raspoložive podatke za traženo. Obvezna polja u Formatu su prikazana podebljanim tekstom (bold) i označena oznakom (M[2](Kratica za eng. Mandatory, hrv. obvezno)).

Program obuhvaća: pregled nacionalnog okvira politika i mjera za područje kvalitete zraka i onečišćenja zraka, pregled napretka u smanjenju emisija i poboljšanju kvalitete zraka postignuto postojećim politikama i mjerama (u daljnjem tekstu PaM) i stupanj usklađenosti s nacionalnim obvezama i obvezama Europske unije (u nastavku EU), pregled predviđanja daljnjeg razvoja (projekcije) uz pretpostavku da nema izmjena već donesenih PaM, moguće opcije politika za usklađenje s obvezama smanjenja za 2020., 2030. i srednja razina emisija za 2025., konzultacije sa zainteresiranom javnošću te s ključnim sektorskim dionicima, odabir PaM za usvajanje po sektorima, uključujući i raspored njihovog usvajanja, provedbe, revizije i odgovorna nadležna tijela, projekcije kombiniranih utjecaja PaM na smanjenje emisija, kvalitetu zraka i okoliš i povezane nesigurnosti te financijska sredstva i vremenski okvir nužni za provedbu PaM.

Uvodno se u nastavku ukratko prikazuje zakonski okvir za izradu Programa, svrha i cilj Programa te raspoloživi izvori podataka koji su kao takvi uzeti u obzir pri izradi.

2.1. ZAKONSKI OKVIR ZA IZRADU PROGRAMA KONTROLE ONEČIŠĆENJA ZRAKA

Zakonska osnova za izradu Programa je Zakon o zaštiti okoliša (»Narodne novine«, broj 80/13, 153/13, 78/15, 12/18 i 118/18), Zakon o zaštiti zraka (»Narodne novine«, broj 130/11, 47/14, 61/17, 118/18) i Uredba NEC.

Republika Hrvatska je stranka niza međunarodnih ugovora, odnosno konvencija i protokola uključujući i one koji se odnose na atmosferska onečišćenja.

Konvencija o dalekosežnom prekograničnom onečišćenju zraka iz 1979. godine (LRTAP Konvencija) je okvirni sporazum kojim su se države obvezale na borbu protiv onečišćenja zraka. Protokoli su ključna sredstva/pravni instrumenti smanjivanja onečišćenosti zraka. LRTAP Konvenciju do danas prati osam protokola kojima se daju konkretne mjere za smanjivanje onečišćenja zraka, odnosno pojedinih onečišćujućih tvari – sumporovog dioksida (SO_2), dušikovih oksida (NO_x), hlapivih organskih spojeva (HOS), teških metala (TM) i postojanih organskih onečišćujućih tvari (POPs).

Spomenute obveze Republika Hrvatska prihvatila je i kao stranka Konvencije o dalekosežnom prekograničnom onečišćenju zraka iz 1979. godine (LRTAP Konvencija) (»Narodne novine – Međunarodni ugovori«, broj 12/93) i Protokola o suzbijanju zakiseljavanja, eutrofikacije i prizemnog ozona (»Gothenburški protokol«, u daljnjem tekstu: GP) (»Narodne novine – Međunarodni ugovori«, broj 07/08). GP promiče pristup kojim se uzimaju u obzir mnogostruki učinci pojedinih onečišćujućih tvari, kako bi se spriječila ili na najmanju mjeru svela prekoračenja kritičnih opterećenja zakiseljavanja, opterećenja hranjivim dušikom i kritičnih razina prizemnog ozona za ljudsko zdravlje i vegetaciju. U tu svrhu Protokolom su definirane nacionalne emisijske kvote, koje svaka stranka mora održavati ispod definirane vrijednosti do 2010. i u godinama nakon nje, za sljedeće onečišćujuće tvari: SO_2, NOx, NH_3 i HOS. U zakonodavstvo EU, a onda i u nacionalno zakonodavstvo, Protokol je uglavnom prenesen Direktivom 2001/80/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2001. o velikim uređajima za loženje i Direktivom 2001/81/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2001. o nacionalnim gornjim granicama emisije za određene onečišćujuće tvari (stara NEC Direktiva).

S obzirom na to da su usvojene Izmjene i dopune Protokola koje se odnose na nove obveze smanjenja emisija uključujući dodatno uz ranije navedene onečišćujuće tvari i sitne lebdeće čestice ($PM_{2,5}$). Na EU razini unaprjeđena je postojeća politika zaštite zraka s ciljem postizanja razina kvalitete zraka koje ne dovode do značajnih negativnih učinaka i rizika na ljudsko zdravlje i okoliš te je usvojena NEC Direktiva.

Novom NEC Direktivom propisane su nove obveze smanjenja određenih onečišćujućih tvari u zraku za HOS-eve, NH_3, SO_2, $PM_{2,5}$ i NOx za razdoblja od 2020. do 2029. godine te nakon 2030. godine u određenom postotnom (%) smanjenju u odnosu na 2005. godinu kao baznu godinu na temelju koje se prati ispunjavanje obveza. Također se zahtjeva da u 2025. godini bude vidljivo linearno smanjenje emisija uz određena izuzeća. Novom NEC Direktivnom su također preuzete obveze predložene u dopunjenom i izmijenjenom Protokolu koje su bile definirane za postizanje u 2010. te u godinama nakon nje. Spomenuto je u Uredbi NEC propisano u članku 5., a definirane emisijske kvote za razdoblje do 2020. godine su prikazane u nastavnoj tablici 1-1.

Tablica 1-1: Emisijske kvote za razdoblje do 2020. g. prema članku 5. Uredbe NEC

Onečišćujuća tvar	Emisijska kvota za 2010. g. i u godinama nakon nje
sumporov dioksid (SO_2)	70 kt
dušikovi oksidi (NOx)	87 kt
nemetanski hlapivi organski spojevi (NMHOS-evi)	90 kt
amonijak (NH_3)	30 kt

Republika Hrvatska je stranka i sljedećih protokola uz LRTAP Konvenciju: Protokola u vezi sa zajedničkim praćenjem i procjenom dalekosežnog prekograničnog prijenosa onečišćujućih tvari u Europi (»Narodne novine – Međunarodni ugovori«, broj 12/93), Protokola u vezi s daljnjim smanjenjem emisija sumpora 1998. godine (»Narodne novine – Međunarodni ugovori«, br. 17/98 i 3/99), Protokola o teškim metalima (»Narodne novine – Međunarodni ugovori«, broj 05/07), Protokola o postojanim organskim onečišćujućim tvarima (»Narodne novine – Međunarodni ugovori«, broj 05/07), Protokola o nadzoru emisija dušikovih oksida ili njihovih prekograničnih strujanja (»Narodne novine – Međunarodni ugovori«, broj 10/07), Protokola o nadzoru emisija hlapivih organskih spojeva ili njihovih prekograničnih strujanja uz konvenciju o dalekosežnom prekograničnom onečišćenju zraka iz 1979. godine (»Narodne novine – Međunarodni ugovori«, broj 10/07).

Nacionalne obveze smanjenja emisija i emisijske kvote onečišćujućih tvari propisane su Uredbom NEC. Uredbom NEC propisuju se određene onečišćujuće tvari u zraku koje uzrokuju nepovoljne učinke zakiseljavanja, eutrofikacije i fotokemijskog onečišćenja, njihove emisijske kvote, odnosno nacionalne obveze smanjenja za određeno razdoblje u Republici Hrvatskoj i način izrađivanja izračuna emisija. Uredbom NEC u pravni poredak Republike Hrvatske prenesene su sljedeće direktive EU:

– članci 1. i 4. Direktive 2001/81/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2001. o nacionalnim gornjim granicama emisije za određene onečišćujuće tvari (SL L 309, 27. 11. 2001.), kako je dopunjena Direktivom Vijeća 2013/17/EU od 13. svibnja 2013. o prilagodbi određenih direktiva u području okoliša zbog pristupanja Republike Hrvatske (SL L 158, 10. 6. 2013.) i

– NEC Direktiva.

Osnovni cilj Uredbe NEC je ograničavanje antropogenih emisija određenih onečišćujućih tvari u zraku, kako bi se ostvario napredak u postizanju razina kvalitete zraka koje ne dovode do značajnih negativnih učinaka i rizika za ljudsko zdravlje i okoliš.

2.2. SVRHA I CILJ PROGRAMA

Onečišćenje zraka predstavlja značajan okolišni rizik naročito u područjima koja su izložena povišenim koncentracijama čestica PM_{10} i $PM_{2,5}$, prizemnog ozona i drugih onečišćujućih tvari (NH_3, NMVOC, SO_2 i NO_x) u zraku. Onečišćujuće tvari mogu putovati na velike udaljenosti te na taj način mogu utjecati na kvalitetu zraka, zdravlje ljudi i kvalitetu življenja i na mjestu njihovog primarnog izvora ispuštanja kao i daleko od primarnog izvora ispuštanja. Doprinos onečišćenju stoga je vrlo različit za pojedine lokacije i gradove, naime negdje je najveći doprinos lokalnih izvora (onih neposredno uz prijamnika, npr. ulični promet), a negdje doprinos emisija koje nastaju na razini grada ili regije ili onih koje su posljedica prijenosa preko državnih granica.

Za poboljšanje kvalitete zraka potrebna je koordinirana primjena PaM na raznim razinama; međunarodno u okviru konvencija i protokola, zatim nacionalnim programima i planovima, na lokalnoj razini akcijskim planovima poboljšanja kvalitete zraka kao i drugim instrumentima.

S ciljem poboljšanja kvalitete zraka te ispunjavanja nacionalnih obveza smanjenja određenih onečišćujućih tvari u zraku potrebno je izraditi prvi Program kontrole onečišćenja zraka i dostaviti ga Europskoj komisiji. Program kontrole onečišćenja zraka, po potrebi, izmjenjuje se i dopunjuje najmanje svake četiri godine, a eventuano i ranije ovisno o potrebi ažuriranja s obzirom na ispunjavanje obveza. Obaveza dostave ažuriranog ili novog Programa je do 1. travnja 2023. godine. Ispunjavanje obveza se prati prilikom godišnjih pregleda izvještaja o emisijama određenih onečišćujućih tvari na području Republike Hrvatske koji se dostavljaju Europskoj komisiji za zaštitu okoliša.

Europska komisija u Provedbenoj odluci PKOZ ističe važnosti Nacionalnog program kontrole onečišćenja zraka (u nastavku teksta NAPCP):

– glavni je instrument upravljanja u skladu s Direktivom (EU) 2016/2284 koji podupire države članice da planiraju nacionalne PaM potrebne za usklađivanje s nacionalnim obvezama smanjenja emisija koje su postavljene u toj Direktivi do 2020. i 2030. godine, doprinose postizanju ciljeva kakvoće zraka u skladu s člankom 1. stavkom 2. te Direktive, kao i osiguravanje usklađenosti s planovima i programima postavljenim u drugim relevantnim područjima politike, uključujući klimu, energiju, poljoprivredu, industriju i promet

– olakšava srednjoročno i dugoročno planiranje, čime se povećava predvidljivost zainteresiranih strana, a istovremeno podržava prelazak investicija na čiste i učinkovite tehnologije

– doprinosi poboljšanju kvalitete zraka i upravljanju emisijama u zraku u državama članicama zahtijevajući konzultacije nadležnih tijela s odgovornostima na području onečišćenja zraka, kvalitete i upravljanja na svim administrativnim razinama prije usvajanja programa

– također treba pridonijeti uspješnoj provedbi planova kvalitete zraka uspostavljenih u skladu s člankom 23. Direktive 2008/50/EZ o kvaliteti zraka i čišćem zraku za Europu (CAFE Direktiva). U tu svrhu, države članice trebaju uzeti u obzir potrebu za smanjenjem emisija, naročito dušikovih oksida i sitnih čestica, u zonama i aglomeracijama na koje utječu prekomjerne koncentracije onečišćujućih tvari u zraku i/ili u onim zonama i aglomeracijama koje znatno doprinose onečišćenju zraka u drugim zonama i aglomeracijama, uključujući i susjedne zemlje.

Države članice trebale bi, kako je i izdvojeno u Provedbenoj odluci PKOZ i prema dokumentu EK: Drugo izvješće o stanju Energetske unije[3](COM(2017) 53 final – Drugo izvješće o stanju Energetske unije), kad god je to moguće, razvijati svoje nacionalne energetske i klimatske planove, paralelno s njihovim nacionalnim programima kontrole onečišćenja zraka kako bi osigurale sinergije i smanjili troškove provedbe, budući se planovi u velikoj mjeri oslanjaju na slične mjere i akcije. U tu svrhu i u skladu s Prilogom I. Prijedloga Uredbe o upravljanju Energetskom unijom od 30. studenoga 2016.godine [4] (COM(2016) 759 final – Prijedlog UREDBE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA o upravljanju energetskom unijom, izmjeni Direktive 94/22/EZ, Direktive 98/70/EZ, Direktive 2009/31/EZ, Uredbe (EZ) br. 663/2009, Uredbe (EZ) br. 715/2009, Direktive 2009/73/EZ, Direktive Vijeća 2009/119/EZ, Direktive 2010/31/EU, Direktive 2012/27/EU, Direktive 2013/30/EU i Direktive Vijeća (EU) 2015/652 te stavljanju izvan snage Uredbe (EU) br. 525/2013), kojim se osigurava opći okvir za integrirane nacionalne energetske i klimatske planove, trebalo bi razmotriti i utjecaj PaM koji su sadržani u navedenim planovima, na emisije atmosferskih onečišćujućih tvari i na kvalitetu zraka.

Provedbena odluka PKOZ ističe i važnost zajedničkog Formata, kojim se povećava konzistentnost[5](dosljednost) s izvještavanjem o PaM u okviru klimatskih i energetskih politika EU. U tu svrhu je, zajednički format široko usklađen s relevantnim obvezama izvješćivanja prema Uredbi (EU) br. 525/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. svibnja 2013. o mehanizmu za praćenje i izvješćivanje o emisijama stakleničkih plinova i za izvješćivanje o drugim informacijama u vezi s klimatskim promjenama na nacionalnoj razini i razini EU te stavljanju izvan snage Odluke br. 280/2004/EZ (u daljnjem tekstu: Uredba 525/2013)[6](Regulation (EU) No 525/2013 of the European Parliament and of the Council of 21 May 2013 on a mechanism for monitoring and reporting greenhouse gas emissions and for reporting other information at national and Union level relevant to climate change, OJ L 165, 18.6.2013, p. 13) i Provedbene uredbe Komisije (EU) br. 749/2014 od 30. lipnja 2014. o strukturi, formatu, postupcima podnošenja i pregledu informacija koje države članice dostavljaju u skladu s Uredbom (EU) br. 525/2013 Europskog parlamenta i Vijeća (u daljnjem tekstu: Provedbena uredba Komisije br. 749/2014).

EK izradila je Izvješće »The First Clean Air Outlook[7](COM(2018) 446 final – Prvo izvješće »Izgledi za čisti zrak«)« i prateću analizu koja prikazuje ažurirane izglede za smanjenje emisija u razdoblju do 2030. godine, kao i moguću dodatnu pomoć državama članicama u identificiranju troškovno učinkovitih dodatnih PaM u cilju ispunjenja obveza smanjenja emisija do 2020. i 2030. godine. U »The First Clean Air Outlook« se ističe da, za većinu atmosferskih onečišćujućih tvari koje su regulirane NEC Direktivom, u EU postoji, ili je u postupku donošenja zakon o kontroli onečišćenja zraka na izvoru nastanka, koji bi znatno podržali postizanje nacionalnih obveza smanjenja emisija, međutim amonijak je izuzetak i na EU razini; te je stoga potrebna dodatna nacionalna PaM za postizanje obveza smanjenja amonijaka. Stoga nacionalni programi kontrole onečišćenja zraka također trebaju uključivati razmjerne mjere koje se primjenjuju na poljoprivredni sektor.

Svrha Programa je da omogući ispunjavanje sljedeća dva cilja:

– ispunjavanje obveza smanjenja onečišćujućih tvari emisija SO_2, NO_x, NMHOS, $PM_{2,5}$ i NH_3 (tablica 1-2)

– smanjenjem emisije doprinijeti napretku u postizanju razina kvalitete zraka koje ne dovode do značajnih negativnih učinaka i rizika za ljudsko zdravlje i okoliš (cilj iz članka 3. stavka 1. Uredbe NEC).

U skladu s člankom 19. stavkom 7. Uredbe NEC kao i u skladu s člankom 6. stavkom 5. NEC Direktive i Dodatkom I. Direktive 2003/35/EZ Europskoga parlamenta i Vijeća od 26. svibnja 2003. kojom se osigurava sudjelovanje javnosti u vezi s izradom određenih planova i programa koji se odnose na okoliš [8](Direktiva 2003/35/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 26. svibnja 2003. o osiguravanju sudjelovanja javnosti u izradi određenih planova i programa koji se odnose na okoliš i o izmjeni direktiva Vijeća 85/337/EEZ i 96/61/EZ s obzirom na sudjelovanje javnosti i pristup pravosuđu), Ministarstvo (MZOE) je provelo savjetovanje s javnošću o Prijedlogu programa i svim bitnim izmjenama i dopunama prije dovršenja istog i donošenja od strane Vlade Republike Hrvatske.

Tablica 1-2: Tablica 5. iz Priloga I. Uredbe NEC

Obveze smanjenja emisija Republike Hrvatske i EU za sumporov dioksid (SO_2), dušikove okside (NO_x), nemetanske hlapive organske spojeve (NMHOS), amonijak (NH_3) i sitne lebdeće čestice ($PM_{2,5}$) za razdoblje od 2020. do 2029. godine te od 2030. godine nadalje. Bazna godina za praćenje i kontrolu ispunjavanja obveze smanjenja emisija je 2005. godina, a za cestovni promet primjenjuje se na emisije izračunane na temelju prodanih goriva.

	Smanjenje SO_2 u usporedbi s 2005. godinom		Smanjenje NO_x u usporedbi s 2005. godinom		Smanjenje NMHOS u usporedbi s 2005. godinom	
	Za bilo koju godinu od 2020. do 2029. godine	Za bilo koju godinu od 2030. godine	Za bilo koju godinu od 2020. do 2029. godine	Za bilo koju godinu od 2030. godine	Za bilo koju godinu od 2020. do 2029. godine	Za bilo koju godinu od 2030. godine
Republika Hrvatska	55 %	83 %	31 %	57%	34 %	48 %
Europska unija	59 %	79 %	42 %	63%	28 %	40 %

	Smanjenje NH_3 u usporedbi s 2005. godinom		Smanjenje $PM_{2,5}$ u usporedbi s 2005. godinom	
	Za bilo koju godinu od 2020. do 2029. godine	Za bilo koju godinu od 2030. godine	Za bilo koju godinu od 2020. do 2029. godine	Za bilo koju godinu od 2030. godine
Republika Hrvatska	1 %	25 %	18 %	55 %
Europska unija	6 %	19 %	22 %	49 %

2.3. RASPOLOŽIVI IZVORI PODATAKA

Raspoloživi izvori podataka za izradu Programa, koje su uzeti u obzir (između ostalih) su sljedeći dokumenti:

– Plan zaštite zraka, ozonskog sloja i ublažavanja klimatskih promjena u Republici Hrvatskoj za razdoblje od 2013. do 2017. godine

– osvrt na stanje kvalitete zraka u Republici Hrvatskoj na temelju »Ocjena kvalitete zraka na teritoriju Republike Hrvatske za razdoblje 2011. – 2015. godine« prema Direktivi 2008/50/EZ (DHMZ 2017)

– Dvogodišnje Izvješće za razdoblje od 2013. do 2015. godine o ispunjavanju obveza iz Plana zaštite zraka, ozonskog sloja i ublažavanja klimatskih promjena u Republici Hrvatskoj za razdoblje od 2013. do 2017. godine (HAOP)

– Akcijski planovi za poboljšanje kvalitete zraka gradova Zagreb, Osijek, Sisak, Kutina, Rijeka, Slavonski Brod

– Program postupnog smanjivanja emisija za određene onečišćujuće tvari u Republici Hrvatskoj za razdoblje do kraja 2010. godine, s projekcijama emisija za razdoblje od 2010. do 2020. godine (»Narodne novine«, broj 152/09)

– Izvješća o podacima iz registra onečišćavanja okoliša, HAOP

– Plan prijelaza na niskougljično konkurentno gospodarstvo do 2050. godine (COM (2011) 112 final)

– Energetski plan za 2050. (COM(2011) 885/2)

– Okvir za klimatsko-energetsku politiku do 2030. godine (COM (2014) 15 final), Impact Assesment, Policy summary of UK analysis on EU 2030 targets

– Sedmo nacionalno izvješće Republike Hrvatske prema UNFCCC-u, 2018

– Treći Nacionalni akcijski plan za energetsku učinkovitost (2014)

– Nacionalni akcijski plan za obnovljive izvore energije do 2020. godine

– najnovija izvješća o inventaru stakleničkih plinova i emisija onečišćujućih tvari na području Republike Hrvatske, MZOE

– najnovija izvješća o projekcijama stakleničkih plinova i emisija određenih onečišćujućih tvari za područje Republike Hrvatske, MZOE

– Izvješće o efektima PaM